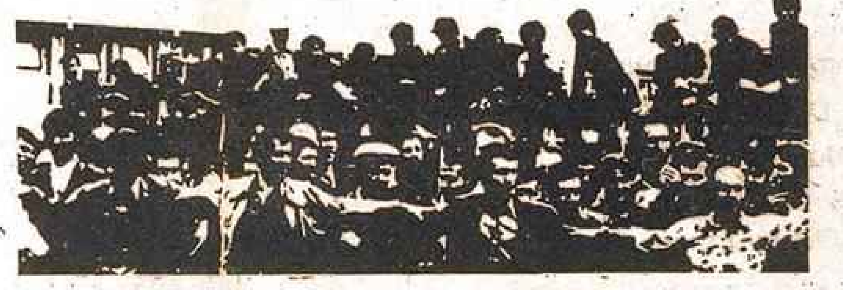
40

16 Mayıs 1978

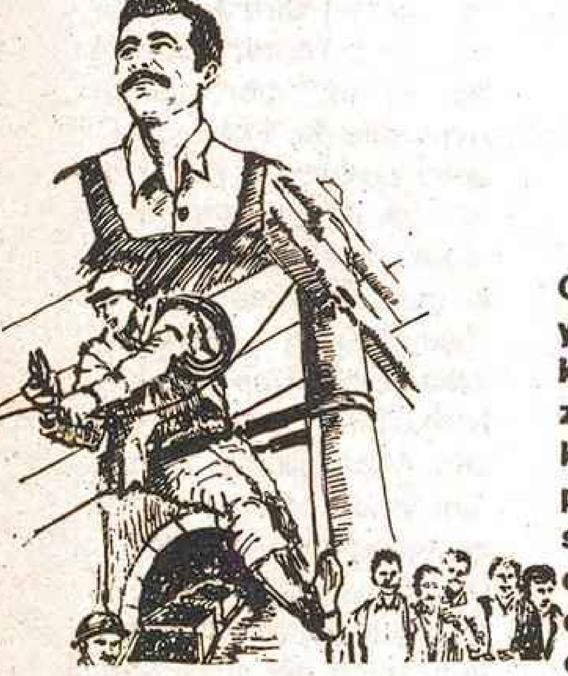
Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE YIL 3 fiyatı: 250 kuruş

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

ÜCRETLERİ DONDURMAK HALKÇILIK MI?

Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı Ecevit nihayet baklayı ağzından çıkardı. Toplu sözleşme düzeni böyle sürerse memleket batarmış. Yani işçiler patronlarla pazarlık masasından ücretlerini arttırmış olarak kalkmaya devam ederlerse bunun sonu kötü olurmuş! Sizin anlayacağınız, memleketi batıran biz işçilermişiz!

Neden? Çünkü ücretlerimize «haddinden fazla» zam istiyormuşuz. Yani HADDİMİZİ BİLMİYORMUŞUZ! Bu böyle devam edemezmiş.

Ne olacakmış öyleyse? Bu gidişe bir son verilecekmiş. Ya sendikalar hedeflerini bilip bundan böyle toplu sözleşmelerde daha makul davranırlarmış, ya da......

Oysa Halk Partisinin sözcüleri, milletvekilleri, bakanları ve de sayın Genel Başkanı daha düne kadar ne diyordu? Ekonomiyi batacak hâle getirenin MC iktidarlarının YAĞMACI ve SAVURGAN siyasetidir diyorlardı. Tekelci parababalarının durmadan daha çok KAZANÇ hırsıdır diyorlardı. «Çıkar çevreleri»ne bağlı siyaset adamları tarafın dan ekonomide DIŞA BAĞIMLILIGIN ARTTIRILMASIDIR diyorlardı.

Meğer bunların hiç birisi doğru değilmiş! Ekonomiyi de, memleketi de batma yoluna götüren biz işçilerin «aşırı ücret» almak için dayatmamızmış!

Bu ağız, parababası patronların, Koç'ların, Sabancı'ların ağzıdır. Yıllardır bunu geveleyip duruyorlardı. Şimdi aynı lâfları CHP Genel Başkanının ağzından işitiyoruz. CHP Genel Başkanı, hayat pahalılığı bir ayda yüzde 10'dan fazla artmaktayken, yılda nerdeyse yüzde 100'ün üzerine çıkmışken, işçi ücretlerinin «aşırı» yüksekliğinden yakınmaktadır. Toplu sözleşme özgürlüğünü kısıtlama gereğinden söz etmektedir. Ve bunun hazırlığı içinde olduklarını parababalarına Almanya'ya giderayak «müjde» lemektedir!

Söylediği şeyler şüphesiz Türkiye'li sanayicileri ve iş adamlarını sevindirmekle kalmayacak, Alman sermayedarlarının da yüreğine su serpecek. Anlaşılan Türkiye'li iş adamları bir yandan, sosyal - demokrat hükümet öbür yandan, Alman sermayesinin tezelden Türkiye'ye gelip iş yapmasını sağlama hazırlığı içindeler. Ecevit'in Almanya'ya hareket etmeden önce verdiği demeçte savaş sanayii alanında Türk - Alman işbirliğine dair söylediklerinden de anlaşılıyor bu hazırlıkların hayli ciddi bir aşamaya varmış olduğu.

Türkiye'ye gelecek Alman sermayesi herşeyden önce ne ister? Tabiî, kendi huyuna suyuna uygun, edepli, terbiyeli ve de «kanaatkâr» bir işçi sınıfı ile onu bir iyice dizginleyen bir toplu sözleşme düzeni ister!

Gerçi Alman sermayesinin de, Türkiye'nin işbirlikçi tekelci takımının da istedikleri budur ama bir de TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI ne ister onu sormak gerek.

İşçi ücretlerine göz dikenler hüsrana uğrayacaklardır. Hele işçi ücretlerinin dörtnala koşan hayat pahalılığına yetişebilmek için kılpayı arttırılmasının köylü gelirlerini azalttığını söyliyerek işçilerle köylüler arasına karakedi sokmaya kalkışanlar bir kere de KÖYLÜLERDEN ağızlarının payını alacaklardır!

Tüm emekçiler, işçisi, köylüsü, şehirlisi, gerçekleri kendi gözleriyle görüyor, etinde kemiğinde yaşıyor, bilincinde değerlendiriyor. Kuru gürültüye, ağız kalabalığına, yalana pabuç bırakmayacaklar.

Yelkenlerini emekçi kitlelerin «umud»uyla şişirerekten hükümet olanlar istedikleri kadar vurguncu parababalarına ve Alman emperyalizmine yük taşımaya kalksınlar. YAKINDA RÜZGÂR KESİLECEK, YELKENLERİ SUYA İNECEK!

Pahalılık Gemi azıya aldı

İstanbul'da Yiyecek Fiyatları Bir yılda Yüzde 63 Arttı!

İstanbul Ticaret Odasınca belirlenen rakkamlara göre İstanbul'da son bir yıl içinde tüketim malları fiyatlarında artış yüzde 63'ü bulmuştur. Yılbaşından bu yana artış yüzde 22,2'dir. Yalnız Nisan ayı içinde ise yüzde 10!

Yiyecek maddelerinin fiyatlarındaki artış bu yıl Nisan ayında geçen yıla kıyasla yüzde 63,2'dir. Giyim eşyası fiyatları 1977 yılına göre yüzde 53 artmıştır. Ev eşyalarında yüzde 79,9 oranında artma görülmektedir. Kiralar sadece bu yılbaşından beri yüzde 31,6, geçen yıla göre ise yüzde 56,3 artmıştır. Isınma ve aydınlanma masrafları bu Nisan ayında geçen yıla kıyasla yüzde 56,2 oranında pahalılaşmıştır.

En çok artış ulaştırma alanında görülmektedir. Ulaştırma harcamaları 1977 ye göre yüzde 125 yükselmiştir.

Bu rakamlar hayat pahalılığının halkın sırtında nasıl dayanılmaz bir yük haline geldiğini gösteriyor. Ama tam da bu sırada, kendini halkın «umudu» ilân eden sosyal - demokrat CHP hükümeti işçi ücretlerinin kısıtlanması gerektiğinden söz ediyor.

Hükümet olduktan dört ay sonra parababası sanayicilerle ağız birliği ederek işçilerin ücretlerine göz diken sosyal - demokrasinin gerçek yüzünü halkımız bundan böyle daha iyi görecektir!

gerçek durum

AMBARGO KALKMAZSA BAŞKA KAPIYA MI?

Günlerdir «Ambargo» lâfından geçilmiyor ülkemizde. Ambargo deyince herkesin aklına Amerika'nın Türkiye'ye silâh ve askerî gereç verilmesini yasaklaması geliyor artık. Amerikan kongresi bugünlerde bu yasaklamayı sürdürüp sürdürmeyeceğine karar verecek. Bizim burjuvazi ve onun temsilcisi siyaset adamlarıyla partiler büyük bir telâş içinde. Kalkacak mı kalkmayacak mı diye. Görünen o ki, kalkmayacak. O zaman ne olacak? Başka kapılara, en başta Almanya'ya başvurulacak. Ecevit'in Almanya gezisinde bu konu da ele alınacak besbelli. Halk Partisinin «Yeni Ulusal Savunma Kavramı» emperyalizme bağlılığın bir başka biçimde sürdürülmesini hayal eden bir kavram. Ecevit Türkiye'nin Avrupa'nın, özellikle Almanya'nın «arka imalât avlusu» olabilmeyi düşlüyor. «İri silâhları Amerika'dan olmadı, Almanya'dan alırız. Küçük silâhlar için de Alman tekniğiyle Türkiye'de fabrikalar kurarız. Sadece kendimize değil, Arap ülkelerine, hattâ Almanlara bile silâh üretebiliriz.» Düşünce bu. Ama bu düşüncelerin gerçekleşmeyeceği yakında görülecek. Alman emperyalizmi, ABD emperyalizmi ile dünya politikasında tam bir anlayış beraberliği içinde. Türkiye'nin elinin kolunun bağlı olduğunu, hiçbir yere gidemiyeceğini de biliyor. NATO'dan çıkamaz, gerçekten bağımsız bir politika izleyemez. Kredi muslukları kapanıverir sonra.

Peki gerçekten bir çıkış yolu yok mu bu bağımlılıktan? Var elbette. Ama bu çıkış yolu Türkiye'nin egemenlerinin, büyük patronların, tüccarların, bankacıların çıkış yolu değil. Onların siyasî temsilcileri olan burjuva partilerinin ise hiç değil. Ne diyor Vehbi Koç? «Çağdaş bir şekilde kalkınmamız için demokratik batı ülkeleriyle işbirliğimiz yaygınlaştırılmalıdır,» diyor. Türkçesi, bağımlılığımız daha da arttırılmalıdır diyor.

Bağımsızlığı isteyenler, bağımsızlıkla hayatlarını daha iyileştirebilecek olanlar, yani işçiler, küçük memurlar, köylüler, tüm emekçiler bu çıkış yolunu bulabilir, uygulayabilir. Çıkış yolu emperyalizmle tüm bağımlılık ilişkilerine son verilmesindedir. NATO'dan, CENTO'dan, İMF'den, Enerji Ajansından, yani emperyalizmin askerî olsun, iktisadî olsun tüm örgütlerinden kurtulmadadır. Ancak o zaman halkımız emperyalizmin ve parababalarının elinde oyuncak olmaktan kurtulabilir. Ancak o zaman halkımız tüm ihtiyaçlarını karşılayacak yetenekte gerçek bir sanayiye kavuşabilir. Ancak o zaman halkımız emperyalizmin ileri karakolu, savaşta ileri sürülecek piyadeleri olmaktan kurtulur. Ancak o zaman halkımız emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmuş olarak kendi geleceğini kendi elleriyle yaratan, kula kulluğun bitmiş olduğu bir toplum düzeni kurabilir ve bu yolda ilerleyebilir.

DÜZELTME

Geçen sayımızda birinci sayfamızda yayınlanan «Haftalık Gerçek Yığınların Bağrında» yazımızın 3. paragrafında bir dizgi yanlışı olmuştur. Cümlenin doğrusu şöyledir:

«Sol» görünüm altında halk güçlerini bölmeye çalışan kimi karşı-devrimci akımların içyüzünü gözler önüne sermeyi ve onlarla savaşmayı görevleri arasında sayacaktır.

düzeltir özür dileriz.

ALDO MORO ÖLDÜRÜLDÜ

İtalya'da kendilerine «Kızıl Tugaylar» adını takan tedhiş çeteleri, İtalya'nın eski başbakanlarından ve bugünkü iktidar partisi Hıristiyan Demokratların lideri Aldo Moro'yu geçen ay kaçırmışlardı. «Sol» görünümlü tedhişçiler Moro'nun hayatına karşılık hapisteki arkadaşlarının serbest bırakılmasını istiyorlardı. İstekleri kabul edilmeyince Moro'yu öldürdüler.

Aldo Moro, İtalya'da işçi sınıfının etkinliğinin hesaba katılması gereğini idrak eden ileri görüşlü, demokrat bir siyaset adamıydı. Sözde «devrimciler» tarafından kaçırılıp öldürülmesi bütün dünyada ağır biçimde kınandı. Kaçırma olayının ve cinayetin İtalyan gerici faşist çevreleri ile CİA'nın işine yaradığı, İtalya'yı karıştırıp işçi sınıfının ve İtalyan Komünist Partisi'nin artan etkinliğini kırmak amacını güttüğü belirtildi. İtalyan işçi sendikaları cinayeti protesto için büyük bir genel grev yaptılar.

Bu tür sözde devrimci eylemlerin işçi sınıfının sınıf mücadelesini zorlaştırıcı ve yokuşa sürücü niteliği çoktan ispatlanmıştır. Bu son olay da, bu tür eylemlere girişenlerin aslında kimler hesabına çalıştıklarını bir kere daha gözler önüne sermiştir.

POL-DER'e düşmanlık gericiliğe yarar

Ecevit hükümeti, polis ve emniyet mensuplarının demokratik haklarını korumak için kurulmuş olan POL-DER'i kapatacağını açıklamıştı. Hattâ bu konuda bir kanun tasarısı bile hazırlanmıştır.

> «Hükümet faşist zorbalığa karşı ciddî bir mücadele yürütemiyorsa bunun nedenlerinden biri de faşistlerin güvenlik kuvvetleri içinde pervasızca yuvalanmış olmalarıdır. Durum böyleyken hükümetin, polislerin demokratik meslek örgütü POL - DER'i karşısına alıp kapatmaya yeltenmesi, faşistlerin ve gerici güçlerin tuzağına düşmekten başka sonuç vermez.»
> (TSİP)

Hükümet bu niyetiyle faşistlerin ve gericilerin tuzağına düşmektedir. Çünkü, faşistlerin işledikleri cinayetler, faşist polisler yüzünden gizli kalıyor. Hattâ bazı faşist polislerin kendileri ilericilerin, devrimcilerin katilidirler. Polisin içine yuvalanmış faşistler bulundukları yerlerden sökülmedikçe, hükümetin faşizme karşı verdiği mücadele lâfta kalacaktır

Ecevit, demokrat, ilerici ve sırf görevini yaptığı için sürülen, işten atılan polislerin haklarını geri vereceğini açıklamıştı. Hattâ CHP bütün memurlar gibi, polislerin de sendika kurma hakkından yana sözler etmişti.

Şimdi bu hakların verilmesi gerekirken, tam tersine, polislerin elinde bulunan bir hakkın kaldırılması kime yarar? Şüphesiz faşistlere ve gericilere! Nitekim onlar, hükümetin bu girişimini sevinçle karşılamışlardır.

Demek ki POL - DER, faşistlerin kurduğu dernekle aynı kaba konamaz. POL - DER herşeyden önce polislerin ve tüm emniyet mensuplarının haklarını savunmak ve geliştirmek için kurulmuştur. POL - DER aynı zamanda faşistlerin ve gericilerin güdümünde olmayan polisleri bağrında taşımaktadır. POL - DER'den en çok korkanlar ise, demokrasi ve halk düşmanlarıdırlar.

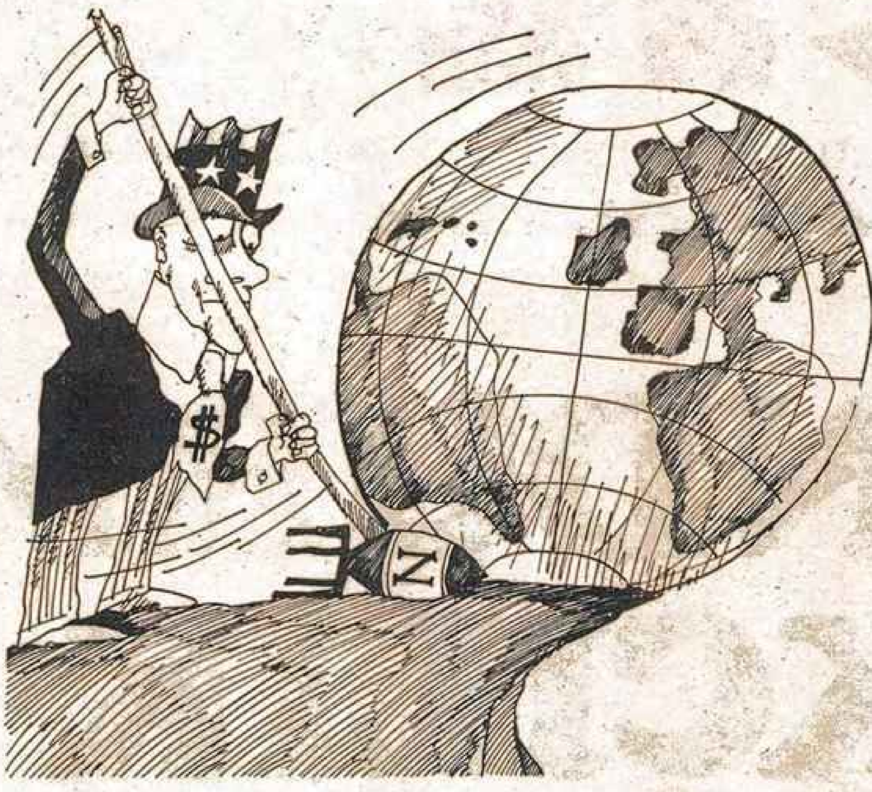
Bu nedenle gericiler büyük yaygara koparıyorlar. Hükümet gericiliğin bu yaygaralarına pirim veriyor. Demokrasi güçleri ise hükümetin bu gerici kararı karşısında POL - DER'li demokrat polislerin yanında olacaktır.

bütün sosyalist ülkelere hidrojen bombası atılacaktı

ABD Emperyalizminin «Hür Dünya»yı Korumak İçin Hazırladığı Savaş Planı :

ABD Savunma Bakanlığının eski görevlilerinden birinin geçende açıkladığına göre ABD Savunma Bakanlığında vaktiyle hazırlanan gizli plânlarda Sovyetler Birliği, Kızıl Çin ve diğer sosyalist ülkelerde bütün büyük şehirlere ve askerî tesislere Hidrojen Bombası atılmasını öngörüyordu.

Eski resmî görevli, plânın 1950'den sonra hazırlandığını bildirerek şöyle

demiştir: «Eğer plân uygulansaydı bütün sözkonusu şehirler ve askerî tesisler bombalanacaktı. Bunun için yüzlerce hidrojen bombası hazırlanmış ve alârm durumuna geçirilmişti.»

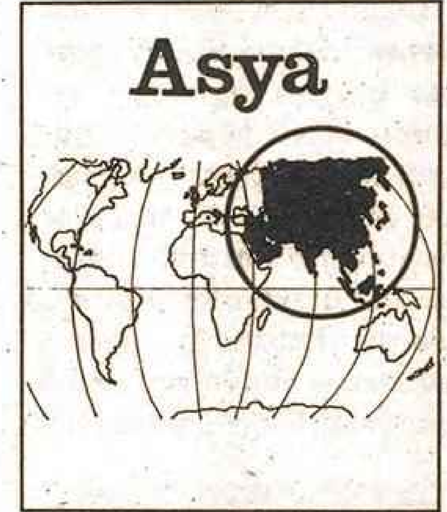
Görevli, İkinci Dünya Savaşı sonunda başa geçen ABD Başkanı Harry Truman ile 1973'de yolsuzluktan ötürü istifaya zorlanan Başkan Nikson arasında görev yapan bütün ABD Başkanlarının, sosyalist ülkelere karşı yürüttükleri soğuk savaşta zaman zaman Atom ve Hidrojen bombasından yararlanmayı düşündüklerini sözlerine eklemiştir.

YAŞASIN AFGAN DEVRİMİ!

Nur Muhammet Taraki Devrimin Hedeflerini Açıkladı.

Afganistan'da devrimci ve demokratik güçlerin gerçekleştirdiği devrim eylemi, ülkede yeni bir çağın başlangıcı oldu. Devrimin lideri ve Demokratik Halk Partisi'nin Başkanı Nur Muhammed Taraki, yaptığı ilk basın toplantısında hükümetinin işçi sınıfından ve ezilen halktan yana ilerici bir politika izleyeceğini belirtti. Bu eylemin bir hükümet darbesi olmadığını, çünkü Demokratik Halk Partisi tarafından yönlendirildiğini ve Parti'nin iki yıldır bu hazırlıklar içinde bulunduğunu, devrimin askerî harekâtını gerçekleştiren subayların ise uzun yıllardır Parti tarafından eğitildiğini söyleyen Taraki, Afganistan'da feodal aristokrasinin iktidarına son verildiğini, halkın kendi partisi aracılığıyla iktidarda olduğunu söyledi.

Daha sonra geçen hafta bir radyo konuşması yapan Nur Muhammed Taraki, izleyecekleri reform politikasını 30 madde hâlinde açıkladı. Yeni hükümet, bu açıklamasında, ülkede feodalizmi tasfiye edecek köklü bir toprak reformuna gidileceğini, işsizliğin ve yoksulluğun önleneceğini, bütün çocuklara okuma olanakları tanınacağını, kadın erkek eşitliğinin sağlanacağını, bugünedek ezilen yoksul halk kitlelerinin yaşama ve çalışma koşulları-

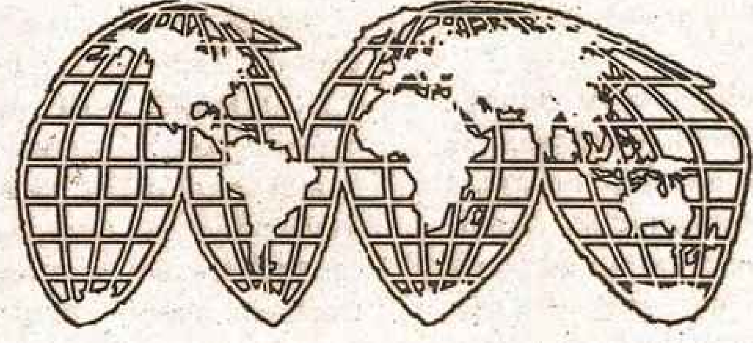
nın düzeltileceğini, sanayileşme ve kalkınma yolunda gerekli tedbirlerin getirileceğini belirtmiştir. Taraki, Afganistan devrimini, dış ve iç düşmanlara karşı korumak için ülkenin savunma potansiyelinin geliştirileceğini ordunun güçlendirileceğini de sözlerine eklemiştir.

EMPERYALİST VE FAŞİST GÜÇLERİN PLANLARI

Öte yandan, İran ve Pakistan'daki faşist rejimler Afganistan devriminden kaygı duyduklarını belirtmişlerdir. Amerikan Savunma Bakanı Birinci Yardımcısı acele Tahran'a giderek bu sorunu görüşmüştür. Aynı şekilde, Pakistan Dışişleri Bakanı da İran'a gitmiş ve iki ülkenin faşist rejimleri, Afganistan'a karşı alınacak tedbirleri görüşmüşlerdir. Böylelikle ABD ve onun bölgedeki işbirlikçileri, daha ilk günden Afganistan'ın güvenliğini tehdit eden saldırgan ve müdahaleci plânlar tasarlamaya başlamışlar, yeni durumda daha çok silâhlanmak gerektiği konusunda karara varmışlardır.

Afganistan devrimini coşkunlukla kutlayan GERÇEK Gazetesi, emperyalist ve faşistlerin bu düşmanca emellerini protesto eder ve ABD, İran ve Pakistan'ın bağlı oldukları CENTO'ya Türkiye'nin de üye olması nedeniyle CENTO'nun Afganistan'a karşı kullanılması yolundaki çabalara karşı mücadele etmenin en önemli görevimiz arasında olduğunu bildirir.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

MİSKET BOMBASI

EMPERYALİZMİN CANAVARLIĞI

Amerikan yapısı Misket Bombası bir anda binlerce insanı öldürüyor. Misket Bombası Vietnam'dan sonra İsrail tarafından Lübnan'da Filistin mülteci kamplarına karşı kullanıldı. Batı Alman ordusu da bu bombalarla teçhiz edilmiş

Amerikan emperyalizminin ilk kez Vietnamda «deneme» mahiyetinde kullandığı Misket Bombası bir ana bomba ile «yavru»larından oluşuyor. Uçaktan atılan ana bombanın kanatları havada açılarak içinden yüzlerce ufak bomba

fırlıyor. Bunların her biri yere değince patlıyor ve iki bin parçaya ayrılıyor. Böylece bir tek bombadan saçılan ayrı ayrı binlerce şarapnel parçası çevreye ölüm saçıyor.

Bildirildiğine göre Amerika ve Almanya dışında altı NATO ülkesinde daha Misket Bombası vardır. İngiltere bu bombalardan bol miktarda imal ederek başka ülkelere satmaktadır.

Doğrudan doğruya sivil halkı kırıp geçirmek ve dehşet salmak için icad edilen bu ölüm aracı, yeryüzünde sömürüyü ve tahakkümü her ne bahasına olursa olsun sürdürebilmek için emperyalistlerin neleri göze aldıklarının bir başka örneğidir.

Nitekim İsrail iki yıl önce Lübnan'daki Filistin mülteci kamplarına kullanmaktan çekinmemiştir. ABD emperyalizminin kendine özgü iki yüzlülükle İsrail'e misket bombası vermeyi durdurmuş olmasına rağmen NATO ordularının bu silâhla teçhiz edilmesi, emperyalizmin fedaisi ve ulağı İsrail'e uygulanan sözde yasağın gerçek yüzünü ortaya koymaktadır.

İran'da şahın sarayı sarsılıyor

Zulmün ve gericiliğin dünyadaki en belirgin timsali haline gelen İran'daki gerici Şah rejimine karşı iç tepkiler gittikçe büyümektedir. Öğrenci hareketi son birkaç aydır hızlanmıştır. Şiraz'da, Isfahan'da Kirman'da ve başkent Tahran'da gösteri yapan, bildiri dağıtan öğrencilerle polis ve askerî birlikler arasında şiddetli çatışmalar olmaktadır.

Bilindiği gibi İran'da CİA işbirlikçisi zalim gizli polis örgütü SAVAK'ın gayretleriyle ayakta duran gerici Şah rejimine karşı halk muhalefetinin başını İran halklarının öncü partisi Tudeh çekmektedir Tudeh üyeleri rejimin türlü baskı ve zulüm uygulamalarına yıllardır göğüs gererek ülkelerinin kurtuluşu uğruna yıllardır mücadele etmektedirler. Yılmadan sabırla sürdürülen mücadele semerelerini vermeye başlamıştır. Şah'ın ABD destekli, petrol zengini rejimi, gelişen halk muhalefeti karşısında çatırdamaya başlamıştır.

İran'da çeşitli demokratik çevreler, yazar ve hukukçular, hükümet aleyhtarı bildiriler yayınlıyorlar. Yasaklara rağmen salon toplantıları yapılıyor. Kitle gösterileri Gom şehrinden başlayarak diğer kentlere ve başkent Tahran'a yayıldı. Bu gösterilerde halk asker ve polislere karşı kahramanca mukavemet etti. İran halkı iki binden fazla şehit verdi. Şehitler için bir çok şehirlerde genel grev ilân edildi.

Bu arada ülkenin bazı din çevreleri de Şah'a karşı muhalefet hareketine aktif bir şekilde katılmaktadırlar. İran'lı Şiîlerin başı Komeyni geçenlerde ülke dışında verdiği bir demeçte, İran'daki öğrenci hareketinin büyük bir patlamanın habercisi olduğunu ileri sürmüştür.

Komeyni, İran'da insan haklarının çiğnendiğini söylemiş, Şah'ın petrolden sağladığı büyük paralarla İran'ı emperyalist ülkelerin pazarı hâline getirdiğinden yakınmış, milyarlık harcamalara neden olan silâhlanma siyasetine karşı çıkmıştır.

Din çevrelerinin de Şah'ın gerici zulüm rejimi karşısında insan hakları ve demokratik özgürlükler istemeleri ve Şah'ın emperyalizmle işbirliği siyasetine karşı çıkmaları bugünkü zulüm rejiminin nasıl dayanılmaz bir hâle geldiğini ve sonunun yaklaştığını göstermektedir. İran'lı devrimciler halk muhalefetini güçlendirme ve sonuca yöneltmede bu durumu gerektiği gibi değerlendirmesini bileceklerdir. Zafer halk güçlerinin olacaktır.

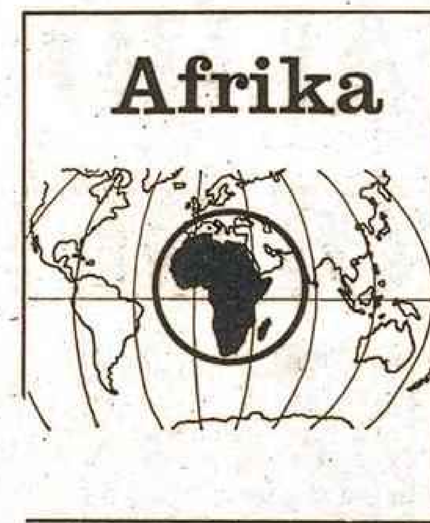

İRAN'LI DEVRİMCİ HİSROV RUZBEH'İN ANISI YAŞIYOR

11 Mayıs, İran'ın millî kahramanı Hisrov Ruzbeh'in Şah rejimi tarafından katledilmesinin yıldönümüdür.

1953 yılında Amerikan emperyalizmi tarafından düzenlenen bir darbe sonucunda Musaddık'ın halkçı rejimi devrilmişti. Darbeciler yüzlerce İranlı yurtsever ve devrimciyi uydurma mahkemelerde yargılamış, ölüme mahkûm etmişlerdi. Hisrov Ruzbeh de bunlar arasındaydı. Gerek mahkemede, gerekse idam edilirken sonuna kadar devrimci onurunu koruyan Ruzbeh'in anısı sadece İran halklarının değil, kurtuluş için savaşan tüm halkların mücadelelerine rehber olacaktır.

Irkçılığa ve Sömürgeciliğe Karşı Küba Halkının Yeni Bir Dayanışma Örneği

Afrika'nın güneyinde bir avuç sömürgeci beyaz, milyonlarca siyah halkı baskı ve sömürü altında tutuyor. Ama Güney Afrika Cumhuriyetinde ve sömürgecilerin Rodezya, yerli halkın Zimbabve adını verdiği ülkelerde halklar sömürgeci ve ırkçı beyazlara karşı kurtuluş mücadelesinin bayrağını çoktan açmış bulunuyor. Ülkelerinin sınırdaşı, kardeş Mozambik, Zimbabve halkının bu mücadelesinde onlara önemli bir destek sağlıyor. Lâkin Mozambik, Portekiz'in sömürgesi olmaktan daha yeni kurtuldu. İmkânları çok sınırlı. Geçenlerde Mozambik topraklarındaki bir Zimbabve kurtuluş güçleri üssünü ırkçı beyazların ordusu, uçaklar ve tanklarla bastı. Yüzlerce yurtsever öldürüldü.

Ama bundan böyle ırkçı beyazların işleri daha zor. Çünkü fedakâr Küba halkı sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı mücadelelerinde yardımcı olmak, dayanışma içinde bulunmak için Zimbabve ve Mozambik halklarına yardım ediyor. Angola'nın, Etiyopya'nın gerici güçlerin ve emperyalizmin tasallutundan kurtulma mücadelelerine kanlarını dökerek katılan Küba'lı gönüllüler artık Mozambik topraklarına da geldiler. Zimbabve'lilere modern silâhların nasıl kullanılacağını ve askerlik taktiklerini öğretecekler. Gereğinde ırkçı beyazlara karşı bizzat döğüşecekler .

Sosyalist Küba'nın ve Küba halkının bu enternasyonal dayanışması, insanlığın yeni bir dünya kurulması yolundaki mücadelesinde hızlandırıcı bir etken olacak. Düşman, işçilerin birliği ve halkların kardeşliği sayesinde daha kolay yenilecek.

IRKÇILIKLA MÜCADELEDE YENİ ATILIM

18-21 Mayıs arasında İsviçre'de toplanacak olan Konferans, Güney Afrika ve diğer ülkelerin bağımsızlık hareketleri, Amerika, Avrupa, Lâtin Amerika ırkçılıkla mücadele örgütleri, göçmen işçi örgütleri ve Birleşmiş Milletlerin işbirliğiyle Dünya Barış Konseyi tarafından düzenlendi.

«Irkçılığın ve Irk Ayrımının Kökünü Kazımak için Dünya Konferansı» 18-21 Mayıs tarihleri arasında İsviçre'de toplanacak. Dünya Barış Konseyinin İsviçre Barış Hareketi ile birlikte düzenlediği Konferansa dünyanın dört bir yanından her türlü siyasî görüşü temsil eden yüzlerce delege katılacak. Yeryüzünde ırkçılığa ve ırk ayrımına karşı mücadele yürüten bütün örgütler Konferansta temsil edilecekler.

Irkçılığa karşı Dünya Konferansında ırkçılığın ve ırk ayrımı uygulamasının siyasî, hukukî, ekonomik, toplumsal ve kültürel yönleri incelenecek. Bu arada özel olarak Güney Afrika, İsrail işgali altındaki Arap toprakları, ABD, Lâtin Amerika ve dünyanın başka yerlerinde ırkçı rejimler ve ırk ayrımı siyasetleri altında ezilen halkların mücadelelerine yardım sorunu üzerinde durulacak.

Ayrıca göçmen işçilerin ve azınlıkların haklarının korunması, Güney Afrika ırkçı rejimi ile işbirliği yapan ülkelerin durumu, bazı Batı ülkelerinde son zamanlarda gelişen yeni Nazi ve Faşist hareketleriyle mücadele yolları görüşülecek.

RÖPORTAJ

Çermik Köylerinde Yasa Dışı Baskılar Ya Da Bir «Kanunsuz Süleyman»

Diyarbakır'ın Çermik ilçesine bağlı Şeyhandede köyü ve bu köyün mezralarında yaşayan bir kısım yurttaşımızın başına gelen olaylardan, kendilerine yapılan yasadışı baskılar ve işkencelerden ve bir «Kanunsuz Süleyman»ın maceralarından kamuoyunun haberi yoktur Çünkü bu olaylar bugüne kadar basına ve halkımıza yansıtılmadı.

Şeyhandede köyünde oturan yurttaşlarımız oldukça yoksuldurlar. Yoksulluklarına ek olarak oldukça da bilgisiz bırakılmışlardır. Yoksulluk ve bilgisizlik bir araya gelince başlarına gelmedik kötülük, yıkım ve zorbalık kalmamıştır. Köyün muhtarı ve kardeşi müteahhit Hıdır Koca, bazı silâhlı zorbalarıyla birlikte bu yoksul ve bilgisiz köylüleri sömürmek ve boyunduruk altına almak isterler.

Bu somürünün, baskının ve zorbalıkların başlangıç tarihi 1973'tür. Bu güne kadar toplam 300 kişinin yani 43 ailenin köyden kovulduklarını saptadık. Bu köylüler çoluk çocuk Şeyhandede köyüne bağlı mezralara ve Siverek ilçesinin Dağbaşı bucağına yerleşirler. Buralarda da rahat bırakılmazlar. Sürekli olarak baskınlara uğrarlar. Dahası, onlara yardım edenler bile bu zorbalıklardan ve hakaretlerden nasiplerini alırlar.

Bütün bu zorbalıklar yapılırken üsteğmen Süleyman Beyhan da zorbalarla birlik olur. Zorbalara ve yaptıkları zorbalıklara göz yumar. O da yoksul köylülere işkence yapar, onları döver. Çünkü sürekli olarak muhtardan ve muhtarın kardeşinden rüşvet alir. Birlikte eğlenirler, eğlenceler düzenlerler.

Şimdi son sayılabilecek olaylar Mart 1978 başlarında meydana geldi. Muhtar ve kardeşi müteahhit Hıdır Koca İlçe Jandarma Komutanı üsteğmen Süleyman Beyhana 100.000 lira rüşvet verirler. Ayrıca öldürecekleri her kişi başına da 50.000 lira vereceklerini söylerler. Bunun üzerine üsteğmen, Hıdır Koca ve silâhlı zorbalarına asker giysileri giydirir. Hep birlikte Şeyhandede'den kovulan bir kısım köylülerin kaldıkları Deva Diyari (Yukarıköy) mezrasına baskın yaparlar. Sabaha karşı mezranın çevresini sararlar. Evlerinden çıkan köylüleri rastgele kurşunlamaya başlarlar. Koylüler kurşun yağmurundan korunmak için evlerine kaçışırlar. Ateş sırasında M. Nuri Koca öldürülür. Seydahmet Koca da yaralanır. Ayrıca Hıdır Koca'nın isteği üzerine üsteğmen, Seydahmet Ak'ı yanına çağırır. Yanına gelen köylüye: «Kaç ulan» der. Köylü; «Niçin kaçayım komutanım, çağırdınız geldim» diye yanıt verir. Bunun üzerine üsteğmen öfkelenir. Tekme tokat girişir. Hıncını alamayan sadist üsteğmen belinden tabancasını çekerek Seydahmet Ak'a ateş eder. Bu köylü de ağır yaralanır. Alıp Çermik'e götürürler. Üsteğmen tuttuğu zabıtta Seydahmet Ak'ın M. Nuri Koca'yı öldürdüğünü, kaçarken de kendisini yaraladığını belirtir, tutuklanmasını sağlar.

Muhtarın kardeşi müteahhit Hıdır Koca üsteğmen gibi azılı bir faşisttir. Tam bir MHP militanıdır. Köylülere yasadışı baskılar ve zorbalıklar yapmasının bir nedeni de budur. Çünkü Hıdır Koca köylülerin oylarını MHP'ye vermelerini ister. Köylüler bunu reddederler ve oylarını CHP'ye verirler. Müteahhit Hıdır Koca'nın MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş'le zaman zaman görüştüğünü ve Türkeşten oldukça yakın ilgi gördüğünü de belirtelim. MC Hükümeti döneminde de epey yardım almış hükümetten. Şeyhandede köyü muhtarı ise çok açıkgöz ve profesyonel bir dolandırıcı. Bütün köylülerin nüfus cüzdanlarını bir bahaneyle toplamış. Bunlarla, sahiplerinden habersiz olarak adlarına 15'er bin lira kredi almış bankadan. Banka borcunu isteyince köylüler Hanyayı Konyayı anlarlar ama iş işten geçmiştir artık.

Şeyhandede köyünde ve mezralarında yurttaşlarımızın can ve mal güvenlikleri kalmamıştır. Hergün ölümle burun burunadırlar. Bir an önce bu baskıları, insanlıkdışı uygulamaları ve zorbalıkları bitmelidir. Durumu halkımıza, ilerici kamuoyuna ve yetkililere özet olarak sunduk. Faşist üsteğmen Süleyman Beyhan hakkında derhal soruşturma açılmalı ve görevini kötüye kullanarak yasadışı uygulamalar yaptığının hesabı sorulmalıdır. Rüşvet yiyen, halkı birbirine düşman eden, aralarına kin tohumları eken ve yurttaşlara ateş açan bu üsteğmen derhal görevinden alınmalıdır. Hıdır Koca, muhtar ve silâhlı zorbaları da yasalar gereğince bir an önce yargılanmalıdırlar.

EĞİTİM KÖŞESİ

TOPRAK ve TARIM REFORMU NEDİR?

Bizim gibi ülkelerde toprakların büyük bölümü küçük bir azınlığın elinde bulunmaktadır. Bunun yanında geniş köylü yığınları ya topraksız, ya da çok az toprağı olan ailelerden oluşur. Büyük toprak sahipleri yoksul köylüleri acımasızca sömürürler.

Toprak reformu demek, toprakların büyük toprak sahiplerinin elinden alınıp topraksız ve az topraklı köylülere dağıtılması demektir. Böylece köylülerin daha iyi yaşamaları mümkün hale gelebilir, adaletsiz olan gelir dağılımı birazcık olsun düzelebilir.

Sömürücü kapitalist sınıflar ve onların iktidarları her zaman toprak reformu yapacaklarını söylemişler, ama bir türlü yapmamışlardır. Çünkü bu işin ucu eninde sonunda onlara dokunabilir diye korkmuşlardır.

Nitekim, 1757 sayılı toprak reformu kanunu 12 Mart'ın faşist iktidarları tarafından yapıldı. Bu bir aldatmaca idi ve halkımız bu hükümetlere inanmadığını gösterdi. Onların yoksul köylülere toprak dağıtacağı yalanına kanmadı. Nitekim MC zamanında bu kanun Urfa'da uygulanmak istendiği halde hiç bir sonuç elde edilmedi. Faşist Türkeş toprak dağıtıyor diye yaygara koparılmasına rağmen hiç kimse toprağa kavuşamadı.

Sonradan Anayasa Mahkemesi bu kanunu iptal etti. Sebep, özel mülkiyete dokunmaktaymış! Pek dokunduğu da yoktu ya!

Topraksız ve az topraklı köylülere burjuvalar hiç bir zaman daha iyi bir hayat sağlamak istemezler. Toprak reformunu da ancak işçi sınıfı ve onun devrimci iktidarı başarabilir. Ama bize düşen, o günü beklemek değil, haklarımızı almak için bu günden var gücümüzle çalışmaktır. Toprak bizim hakkımızdır, söke söke almasını bileceğiz!

IRKÇILIK NEDİR?

Sömürünün başladığı günden, yani sınıflı toplumlara geçildiği dönemden bu yana sömüren sınıflar sömürülenleri hor görmüş ve aşağılamışlardır. Tarih boyunca sömürü, biçim değiştirmiş, kılık değiştirmiş, bugüne gelmiş. Irkçılık dediğimiz ve bir ulusun başka ulusları hor görmesi ve bunu sömürünün bir aracı olarak kullanması da sömürü biçimlerinden biridir.

Bundan 100-200 yıl önce bir avuç Avrupalı devlet, sömürgeci olarak dünyanın dört bir yanında ulusları sömürüyorlardı. Sömürgeciler sömürdükleri milletleri aşağılık görüyorlar, kendi milletlerini ise üstün ırk sayıyorlardı. Irkçılık düşüncesinin temelini insanların doğuşta farklı yeteneklerde oldukları ve yeteneksiz olanların yeteneklilere boyun eğmesi gerektiği şeklindeki görüşler oluşturur. Irkçılar, insanları derilerinin renklerine, kafataslarının biçimlerine göre sınıflandırırlar. Güçlünün haklılığı ve zayıfı ezmeye hakkı olduğu görüşü de ırkçıların savunduğu bir görüştür.

Bu gün ırkçı düşünceyi faşistler ve Afrika'daki bazı sömürücü emperyalistler savunuyorlar. Filistinlileri ortadan kaldırmak için olmadık mezalime başvuran İsrail devleti de ırkçı bir devlettir.

Irkçılık günümüzde lânetlenmiş bir düşüncedir ve son kalıntıları da artık silinmek üzeredir. Bütün uluslar ve halklar artık aralarındaki ilişkileri ırklarına göre değil, dostluk ve kardeşlik düşüncesine göre düzenliyorlar. Günümüz dünyasında insanlar ırklarına göre değil, sömürülüp sömürülmediklerine göre ayrılmaktadırlar. Ve tüm emekçileri, ırkları ne olursa olsun kardeştirler.

Bir karış toprağı çok gördüler

Toprak reformu Rafa kaldırıldı

12 Mart döneminde sözde köylüyü topraklandırmak için çıkarılan 1757 sayılı Toprak ve Tarım Reformu Yasası 10 Mayıs'ta yürürlükten kalkmıştır. Yasa bundan önce Anayasa Mahkemesince biçim yönünden iptal edilmişti. 10 Mayısa kadar bir yenisinin çıkması gerekiyordu. Bu yolda hiç bir teşebbüse geçilmediğinden yeni yasa çıkmamış ve eskisi yürürlükten kalkmıştır.

1757 sayılı Toprak ve Tarım Reformu Yasası sömürücü hakim sınıfların kendi çıkarları doğrultusunda çıkardıkları uydurma bir «reform» yasasıydı. Üstelik üç yıla yakın süren gerici MC iktidarları döneminde bu yasanın uygulaması faşist Türkeş'in denetiminde yürütülmüştü. Esas maksatları köylüyü kurtarmak değil, SÖMÜRMEK olan kapitalist iktidarlar kendi çıkardıkları yasayı dahi doğrudürüst uygulamadılar.

Yasanın uygulanması için pilot bölge ilan edilen Urfa İlinde 3 Milyon 862 bin dönüm toprağın kamulaştırılması gerektiği tesbit edilmişken bugüne kadar sadece 1 milyon 616 bin dönüm kamulaştırılmıştır. Bu topraklar için 613 ağaya tam 430 milyon lira ödenmiştir.

Öte yandan, kamulaştırılan toprakların büyük bir kısmı topraksız köylülere DAĞITILMAMIŞTIR. Dağıtılan toprakların tutarı sadece 193 bin dönümdür. Ve bundan sadece 1218 topraksız aile yararlanabilmiştir. Oysa uygulamaya geçilmeden önce 32 bin aileye toprak dağıtılması öngörülmüştü.

Urfa'dan sonra Polatlı, Beyliköprü, Yozgat, Sekili, Simav ve daha başka bazı yerler de reform bölgesi içine alınmış olduğu halde bugüne kadar buralarda ağaların elindeki toprakların kamulaştırılması ve topraksız köylü ailelerine dağıtılması yolunda hiç bir şey yapılmamıştır.

SATILIK
MÜSTAKİL KÖY

URFA'ya 25 kilometre yakınlıkta 2850 dönüm arazili, 15 bin dönüm mer'alı müstakil tapulu, PAYAMLI Nahiyesi YUKARIÇUKURLU Muhtarlığına bağlı (HARAPTARI köyü satılıktır.

Talipilerin aşağıdaki adrese müracaatları duyurulur.

MÜRACAAT :

AHMET ÖNCEL

Bahçelievler, Renk Sineması karşısı İnşaat Bürosu

Telefon : 2213 — URFA

2850 dönüm arazi ile birlikte 34 hane, 310 insan, 1250 küçükbaş 140 büyükbaş hayvan, Traktör ve diğer tarım araçları da satılıyor.

1935 yılından beri burjuvazi Toprak ve Tarım Reformu uygulayacağız, kanunlar çıkartacağız diye emekçi köylülüğü kandırıp duruyordu. Ve 1973 yılında «balyozcular» tarafından çıkarılan Toprak ve Tarım Reformu pilot bölgesi seçilen Urfa'da uygulanmaya kondu. Neticesi yukarıda 31 Mart 1978 tarihinde yayınlanan ilânda görülüyor.

Gerçeğe mektup

KANUNSUZLUK VE JANDARMA ZULMÜ HER ZAMAN VAR OLABİLİR Mİ ?

Doğu denince akla ilk gelen büyük toprak ağaları, yoksulluk, Komando ve Jandarma zülmüdür. Bu üç bela günümüze kadar hiç eksik olmadı ve her geçen gün baskılar şiddetini daha da artırdı. Daha birkaç yıl önce sınır boyunda, Ceylanpınar'da 20 yoksul köylü kurşuna dizilerek katledilmişlerdi. Her gün Suriye sınırında birkaç yoksul Kürt köylüsünün kurşunlandığını duyuyoruz, okuyoruz. Ve sınır boyu insanları kimi topal, kimi kolsuz, kimi kördürler, ama onlar DEMOKRATİK HALK İKİTİDARI'nın isimsiz neferleridirler. Yıllardan beri sistemlice uygulanan toplu katliamlar, meydan dayakları, küfürler nedendir? Ortada bir 'suç' vardır. O da bu insanların başta Kürt ve yoksul oluşlarıdır. Kürt köylüsüne bir parça kara-kuru ekmek, bir sahan bulgur, bir baş soğan, bir tas ayranla dahi yaşamak çok görülmüştür. Ana dilini konuşmak yeterli bir suç sayılmıştır.

Eskiden Jandarmalar silah aramak bahanesi ile halka saldırırlarken, şimdilerde ise —bu toplu saldırının yanında— herhangi bir çavuş-subay dahi tabancasını halka yöneltebilmektedir. 16.4.1978 tarihinde meydana gelen bir olay halkın öfkesini taşırmaya yetti. Siverek karacadağ bucağı jandarma başçavuşlarından biri, birkaç ağa ile birlikte bol miktarda alkol alarak halka küfredip, tehditler yağdırmıştır. Hatta beylik tabancasıyla halkın üzerine kurşun yağdırmıştır. Büyük bir şans eseri yaralanan veya ölen olmamıştır. Halk galeyana gelip, başçavuş ve «kendi ağa»larının üstüne yürümüşse de, bu saldırgan herifler kaçmayı başarmışlardır. Daha sonra toplu halde Jandarma komutanlığına gidilmiştir. Bir bölüm halk da polis karakolunun önünde toplanmıştır. Her iki yerde de bir kısım vatandaşlar nezarete alınıp, falakaya yatırılmış, tutuklananlar dahi olmuştur. Bu arada jandarma komutanın söyledikleri çok ilginç: «Ne olmuş yani, siz evinizde silah sıkıyorsunuz, başçavuş ise çarşıda sıkmış ne önemi var?» diyerek açıktan açığa saldırganları himaye etmiş, saldırıyı kanun ve meşru göstererek yasaları hiçe saymıştır.

Bir defa, her gece evlerden ateş edenler halk değil, ağaların çapulcu adamlarıdır. Komando çavuşlarının, ağaların saldırı ve baskı gücü olan kanlı katillerini, para karşılığında nasıl serbest bıraktıklarını, himaye ettiklerini çok iyi biliyoruz. O kadar ki bu mesele meclise dahi getirilmiştir. Halkımıza reva gördükleri bu zulüm yanlarına kalmayacak, zulüm çemberi kırılacak, demokratik halk iktidarı kurulacaktır.

YAŞASIN SOSYALİZM!

Siverekli GERÇEK okurları adına
Kadri N. Kılıç

• ● •

GERÇEĞE DAVET

Dağları deviren gücümüz var.
Sömürüden alacak öcümüz var
Yanmayan sobalara yağıyor kar
Halimiz nic'olur emekçiler

Yıkılmalıdır yükselen sömürü bacaları
Kovmalıyız politikadan sahte hocaları
Maneviyatçı değil, gerçekçi olmalıyız
Biz sosyalist olduk, öyle kalmalıyız.

Hüseyin Aydın Eskişehir

VEHBİ KOÇ HAKKINDA KANUNSUZ VE FAHİŞ KÂR SAĞLADIĞI İDDİASI İLE AÇILAN DÂVA AFFA GİRDİĞİ İÇİN DÜŞTÜ

Vehbi Koç hakkında, Anadol marka otomobillerin satışında yolsuzluk yaparak aşırı kâr sağladığı iddiasıyla açılan kamu dâvası af yasası kapsamına girdiği gerekçesiyle düşmüştür.

Duruşmada söz alan müdahil avukat, «Koç şirketinin Anadol otomobili satışlarından yasalara aykırı işlemlerle fahiş kârlar sağladığını, düzenlediği bonolara damga pulu yapıştırmıyarak da hazineyi zarara soktuğunu» söylemiştir.

Duruşma savcısı da «Müdahil avukatın müracaatında yer alan iddialara katıldığını» bildirmiştir. Fakat «suçun işlendiği tarihin 1803 sayılı af yasası kapsamına girdiğini, bu neden le dâvanın düşmesi gerektiğini» söylemiştir.

Fazla söze hacet yok! 600 milyon liralık yolsuzluk yaptığı iddia edilen bu büyük parababası aftan yararlanıp kurtuldu. Parababalarının halkımızın sırtından çaldıkları haksız kazançların çok küçük bir parçasıdır bu. Daha niceleri, neler çalmaktadır, biliyoruz.

Sömürü düzeni sürdükçe onlar çalmaya devam edecektir. Ama her zaman suçları böyle af kapsamına da girmez. Bir gün gelir yolsuzluklarının hesabını verirler.

GIDA İŞKOLUNDA GELİŞMELER

DİSK'e Bağlı GIDA-İŞ Sendikası Gaziantep Şube Kongresi Yapıldı

Gaziantep Gerçek Gazetesi Muhabiri
Şaban ASLAN

DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikası Gaziantep Şube kongresi yapıldı.

Şimdiye kadar atamayla yönetilen Gıda-İş sendikasının şube kongresi 22.4.1978 günü Alleben düğün salonunda yapıldı. Kongreye Gıda-İş'in örgütlü bulunduğu işyerlerinin işçileri çoğunlukla katılmışlardı. Kongrede 235 sendika üyesi işçi oy kullandı.

Kongreye iki liste halinde çıkıldı. Listenin birini bir işçi sınıfı sosyalistinin de içinde olduğu ilerici, devrimci işçiler oluşturuyordu. İkinci listenin başını ise eski şube sekreteri Maocu halk düşmanı çekiyordu.

Merkezi temsilen kongreye Genel Başkan vekili Demirhan Tuncay ve Bölge temsilcisi Murat Ateş de katıldılar. Demirhan Tuncay divan başkanı seçildikten sonra ilk konuşmayı yaptı ve sözü işçilere verdiğini söyledi. İkinci konuşmayı Ak Gıda yağ fabrikası işyeri sendika temsilcisi Mustafa İzci yaptı. Konuşmasının ilk bölümünde Dünya devrimci hareketine değinerek, «Çağımız kapitalizmden sosyalizme geçiş çağıdır. Çağımız genç bir çağdır. Ana eksenini 1917 büyük ekim sosyalist devrimini yapan ülkenin oluşturduğu sosyalist sistem, Ulusal Kurtuluş savaşları, Kapitalist ülkelerin işçi sınıfı hareketlerinin çağımıza Dünya Devrimci Süreci olarak damgasını vurduğunu» söyledi. Daha sonra DİSK'in 1967'den bu yana geçirdiği gelişmelerden ve DİSK eski yönetiminin yanlış ve grupçu davranışından sözeden İzci konuşmasını, «DİSK ve TÖB-DER'in etkin olarak katıldığı «Faşizme ihtar» eylemi şubemizce uygulanmadı, bunun tasvip edilir bir yanı yoktur. Ancak, işçi sınıfının ve emekçi halkımızın adeleli kolları bir gün kalkacak, burjuva despotizmini yerle bir edecektir» diyerek bitirdi.

Konuşmaların bitiminden sonra seçimlere geçildi. Maocu halk düşmanının başını çektiği liste seçimleri kaybetti. Böylece maoculuk hayatın her alanında olduğu gibi Gıda-İş sendikası seçiminde de beklenen şamarı yedi.

Gıda İşçileri Üzerindeki Oyunlara Son!

Ordu Gerçek Muhabiri
Ali Aktürk

Ülkemizde en ağır koşullarda çalışanlar arasında fırın işçilerinin önemli bir yeri vardır. Zaten ülkemizi tüm çalışanlara zindan eden sermaye sınıfı örgütsüz kesimler üzerindeki sömürü ve baskısını daha da katmerleştirmiştir.

Ordu'daki gıda işkolunda çalışanları örgütlemek üzere 8 ay uğraş veren ve işçilerin büyük bir bölümünü örgütleyen İlhan Tok Gıda-İş'ten şube açmak için yetki beklerken, haber aldığımıza göre, elindeki yetkinin alındığını öğrenmiş ve böylece örgütlenme mücadelesi bir kere daha kesintiye uğramıştır.

Fırın işçilerinin örgütlenmesi konusunda fedakârca çalışan bir fırın işçisi arkadaşla yaptığımız konuşma şöyle:

Soru : Fırındaki çalışma koşullarınızı özetle anlatır mısınız?

Cevap : Fırınlarda çalışanlar sigortalı değiller. Günde ortalama 12-16 saat çalışıyoruz. İşyerleri sağlık koşullarından yoksun. Sendikasız olduğumuz için patron bizi her an işten kovabilir. İş güvenliğimiz kesinkes yok.

Soru : Sendikal mücadele hakkında düşüncelerinizi açıklar mısınız?

Cevap : Kölece çalışmaktan belli oranda da olsa kurtulmak için sendikal mücadele içine girmemiz lazım. En son DİSK'e üye Gıda-İş sendikası gıda işkolunu örgütlemek üzere bir yetkili atadı. Biz fırın işçileri olarak hepimiz üye olduk. Büyük umut içerisindeydik. Daha sonra, örgütlenme için yetkilendirilen arkadaşın elinden yetkisinin alındığını duyduk. Bizim, yani fırın işçilerinin günahımız nedir? Örgütlenme görevlisi arkadaş bizim için gece gündüz demeden çalıştı.

Soru : Yeniden sendikal mücadele için çalışacak mısınız?

Cevap : İtimat edeceğimiz, yani bize güven verecek kişilerle tekrar sendikal mücadele içine girmekten elbette yanayız. Ve biz biliyoruz ki, örgütlenmezsek patronlar bizi köle eder. Onun için bir arkadaşımız tekrar örgütleme çalışmaları yapıyor. Bu arkadaşımızdan rapor istemişler. Temennimiz, bir an önce işkolumuzun sendikası olan Gıda-İş'te örgütlenmeyi başarmaktır.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Diyarbakır ET ve Balık Kurumunda İrade Beyanı Yapıldı

GERÇEK Gazetesi Diyarbakır Muhabiri
Fahri ERYILMAZ

Yaklaşmakta olan toplu sözleşmeler nedeniyle yetkili sendikayı belirlemek için yapılan irade beyanını, HAK-İŞ'e bağlı ÖZ GIDA-İŞ sendikasının 99 oyuna karşılık 191 oyla, DİSK'e bağlı GIDA-İŞ sendikası aldı. ÖZ GIDA-İŞ sendikasının sahte fiş doldurarak yetki isteminde bulunmasından sonra, yetkili sendikanın belirlenmesi için bölge çalışma müdürlüğü irade beyanının yapılmasını kararlaştırmıştı. 307 işçi çalışan EBK'unda oylamaya 290 işçi katılmıştır.

Bu konuda bilgi almak için GIDA-İŞ'i ziyarete gittik. Sevinç vardı. Coşku vardı. Ama hiç bir yüzde şımarık bir ifade görmek mümkün değildi. Başkan Sait Aydın'ı sorduk. Sendikal çalışmalarla uğraştığını ve şu anda yerinde olmadığını söylediler. Sorularımızı Sekreter Kasım Çetinkaya'ya yönelttik.

GERÇEK — Kasım arkadaş. Et ve Balık Kurumunda bir irade beyanı yaşadınız. Sonucu nasıl karşılıyorsunuz?

CEVAP — Sarı ÖZ GIDA-İŞ, sanırım, sahtekârlığın bir işe yaramadığını ve bundan sonra da yaramayacağını anlamıştır. 99'a karşı 191 oy aldık. Et Balık Kurumunun özgül koşulları göz önüne alınacak olursa bu sonuç gerçekten de bir zaferdir. Rakip sendikaya oy veren arkadaşların bir kısmı, iş verence işe alınmamak tehdidi ile ÖZ GIDA-İŞ'e üye yapılmışlardı. Bazı arkadaşlar da oylama sırasında müfettişlerden çekindikleri için sarı sendikaya oy verdiklerini söylemektedirler. Ancak sonuçlardan sonra sendikamıza üyelik isteminde bulunanların sayısı giderek artmaktadır.

GERÇEK — Neden müfettişlerden korkuyorlar?.

CEVAP — Korkuyorlar, çünkü oylarını müfettişlerin yanında kullanıyorlar. Seçtikleri sendikayı bu müfettişler kesin olarak bilmektedirler. DİSK'in bir de devlet kurumlarındaki örgütlenişinin burjuvaziyi nasıl ürküttüğü düşünülecek olursa, bu arkadaşların çekinmelerinin doğal olduğu anlaşılır.

GERÇEK — Peki bu durum nasıl önlenebilir? Yani işçiler sendikalarını çekinmeden nasıl seçebilirler?

CEVAP — İrade beyanı yerine gizli oy, açık sayımla Referandum yapılmalıdır. Yani Referandum mutlaka yasallaştırılmalıdır. Böylece özgürce Seçme hakkı gerçekten kullanılır.

GERÇEK — DİSK'in «Faşizme İhtar» direnişine katıldınız mı?

CEVAP — Bütün üyelerimizle en aktif biçimde katıldık. Bazıları bunu DİSK'in gövde gösterisi görüyor. Bu son derece çarpıtılmış bir anlayıştır. Direnişimiz siyasi bir grevdi ve faşizme geçit vermeyeceğimizin açık bir ifadesiydi.

GERÇEK — Sendikanıza veya üyelerinize karşı herhangi bir baskı yapılıyor mu?

CEVAP — Bu gün için baskılar bir ölçüde kalkmış durumdadır. Ancak MC hükümetleri dönemlerinde tüm üyelerimizle birlikte ağır baskılar altında tutulduk. Sendikamıza karşı özellikle psikolojik baskılar alabildiğine yoğunlaştı. Ancak kararlı mücadelemiz nedeniyledir ki bu günlere ulaşabildik.

GERÇEK — GIDA-İŞ Diyarbakır'da ne zaman kuruldu ve nerelerde örgütlendiniz?

CEVAP — Diyarbakırda 1974 yılında kuruldu. Et-Balık Kurumunun dışında, 2 un fabrikası, 4 süt fabrikası, 3 yem fabrikası ve Oral Şekerleme Fabrikasında örgütlenmiş durumdayız. Öte yandan kardeş sendikalarla ortak çalışmalar yaparak sınıf sendikacılığı için çabalar harcıyoruz.

GERÇEK — Eğitim çalışmaları yapıyor musunuz?

CEVAP — Bildiğiniz gibi sınıf sendikacılığı zor bir uğraştır. Sabır ister. İnanç ister. Bir çok handikapları aşmak gerekir. İşçiler üzerinden işveren korkusunu yok etmek gerekir. Sınıf bilinci vermek gerekir. Bu gün artık zorlukları büyük ölçüde atlatmış ve haftada bir kez tüm işçilere açık seminerler verecek duruma geldik. Bunun yanında merkezi yayın organlarının dağıtımı yapılmaktadır.

GERÇEK — İşçi sınıfı mücadelesi hangi doğrultuda geliştirilmelidir.

CEVAP — Tüm çalışmalar ve mücadeleler politik mücadeleye bağlı olarak ekonomik ve demokratik mücadele biçimleri olarak yapılmalı ve işçi sınıfı bilimi doğrultusunda gerçekleştirilmelidir.

GERÇEK — Geçtiğimiz günlerde TÜR-İŞ 7. Bölge Teşkilat Konseyi kuruldu. Bu girişimi nasıl karşılıyorsunuz?

CEVAP — İflas etmekte olan TÜRK-İŞ taze kan bulabilmek için bir takım çalışmalar içersindedir. Ama çabaları boşuna olmaktadır. İşçi sınıfı hareketi yerine inatla «Türk işçi hareketi» diyenler uzak olmayan bir gelecekte tarihin bataklığında kaybolup gideceklerdir.

GERÇEK — Son olarak söyleyeceğiniz bir şey var mı?

CEVAP — Şurası mutlaka bilinmelidir ki irade beyanı sendika seçme özgürlüğü sorununa kesin netice getirecek bir yöntem olmaktan çok uzaktır. Onun için biz irade beyanı yerine mutlaka REFERANDUM'A EVET diyoruz.

GERÇEK — Teşekkürler, Kasım arkadaş.

örnek bir kooperatif çalışması

Gönen Hasan Bey Köyü Kalkınma Kooperatifi 2. Olağan Genel Kurul toplantısını yaptı.

Gönen Hasan Bey köyü Kalkınma Kooperatifi 2. olağan Genel Kurul toplantısını yaptı.

150 ortaklı Hasan Bey Kalkınma Kooperatifi köy okulunda yaptığı olağan Genel Kurulunda duvarlara şu pankartlar asılmıştı:

İş Ekmek Hürriyet
Her türlü Sömürüye Son
İşçiler Köylüler Dar Gelirliler Birleşin
Üretici ve Tüketici Arkadaş Kooperatifte Birleş

Toplantıyı açış konuşmasını yapan başkan Süleyman Çorapçı, baskı ve terörün köylüye kadar yansıdığını, bu nedenle birleşmenin ve halk kooperatifçiliğini geliştirmenin önemini belirtti.

Faaliyet raporunda süt pazarlaması ve yem satışlarından elde edilen kârın büyük olduğu, müstahsile bu yıl 4.622.290 lira süt parası ödendiği, bundan 7.701 lira kâr elde edildiği, kooperatifin toplam kârının 141.377 lira olduğu anlatıldı.

Köylüler kooperatif yöneticilerine teşekkür ettiler ve üye sayısının arttırılması için elbirliği ile çalışacaklarını söylediler.

Halkın takdirini kazanan eski yönetim kurulu tekrar seçildi.

Başkan : Süleyman Çorapçı
Başkan V. : Enver Arabacıoğlu
Vezne : İsmail Bağcı
Üye : Aydın Şeker
Üye : M. Emin Şen

kars et.balıkta örnek bir dayanışma

Kars Et-Balık Kurumu'nun Makina Bakım Şefliği'nde baskılar, işten atma tehditleri sürmektedir. Bakım şefliği, yöneticilerin özel işlerinin görülmesinde, eşya yapımında kullanılmaktadır. Bir süre önce Bakım Şefi hakkındaki şikayetimiz üzerine müfettiş geldi. Bunun üzerine yöneticilerin baskısı daha da arttı. Kurumun müdür yardımcısı AP senatörlerinden yiğit Köker'in akrabasıdır.

İlk elde arkadaşımız Demir Atalay'ın iş akdini fesheden yöneticiler sırada daha 16 kişinin olduğunu söylemeye başladılar. Bunun üzerine biz işçiler kenetlenip, memurlarla birlikte yemek boykotu yaptık. Yöneticiler geri adım atmak zorunda kaldılar. Demir Atalay arkadaşımız aramıza döndü.

Yaşasın Kombina İşçilerinin Kararlı Birliği!

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İSTANBUL
Baskı: Yalçın Ofset — Baskı Tarihi: 15/5/1978